

видається діючою групою "Громади"

9-10 березня. Львів. В суді Залізничного району відбулося судилище над поетесою Іриною Калинець, яку звинувачено в тому, що нібито вона разом з членом УГС Мих. Горинем під виглядом молебна організувала 22 січня на подвір'ї собору св. Юра політичний мітинг. Їй присудили 10 днів арешту. Це викликало велике обурення людей в залі і півторатисячного натовпу навпроти приміщення суду. Над головами протестуючих з'явилися три плакати з написами "Свободу Ірині Калинець!", після чого всі рушили до собору св. Юра. Тут демонстрантів зустріла рота міліціонерів. Тоді було вирішено йти в центр міста. В парку ім. Івана Франка на них кинулася сотня молодиків із спецзагону. Вмить плакати були порвані. Людей били, копали ногами. Того дня не менше дев'яти чоловік було затримано. Всі вони одержали по 15 днів. Суд над Михайлом Горинем, якого мали судити того ж дня, перенесли на 20 березня.

12 березня. Львів. На майдані біля Успенського собору зібралося понад 20-ть тисяч львів'ян на мітинг передвиборчий мітинг. Але з'явився заступник голови місьвиконкому і повідомив, що проводити мітинг не дозволено і закликав розійтися. Ведучий мітингу Петро Кагуй пояснив, що на передвиборчі мітинги дозволу не потрібно і оголосив про початок мітингу. Його одразу ж схопили і потягли в міліційну машину. Це обурило натовп і шквал криків багатьох тисяч горлянок сповнив площу. Загони міліції кинулися розганяти і бити людей. Багатьох, хто падав, копали ногами, хапали за волосся і тягли до машин серед неймовірного лементу юрби. Основну масу натовпу вдалося витіснити з площі і влека частина людей рушили на площу Ринок, де виник великий стихійний мітинг. На площі Підкови - в центрі міста виник ще один стихійний мітинг, на якому Богдан Горинь зачитав звернення УГС про бойкот виборів. Невдовзі весь центр міста заповнився юрбами демонстрантів і зашумів обуреними людськими криками. Стихійні мітинги виникали то в одному, то в іншому місті і щоразу їх розганяли. Десь близько о 16-й годині сформувалась велика громада біля музею етнографії. Щільною колоною чоловіки і жінки рушили проспектом Леніна в бік оперного театру, співаючи "Ребе та стогн" та "Заповіт" Шевченка. Там їх зустрів заслін штурмовиків у чорних беретах, які стали тіснити людей на майдан перед театром. Багатотисячний натовп скандував: "Ганьба!", "Сталіністи!", "Свободу Ірині Калинець!" Штурмовики кинулися на людей, били і забирали в машини. Проте натовп, розігнаний в одному місці, швидко збирався в іншому і знову крики "Ганьба!" хулилися гриміли в повітрі. Виступи львів'ян не стихали до пізнього вечора і проходили по цілому центру міста, від оперного театру до пам'ятника Міцкевичу. Того дня міліція затримала не менше сотні чоловік, багатьох з них били в відділеннях міліції, про що є безліч свідчень. Немає сумніву, що більшість затриманих буде покарана, але хіба це може налякати народ, що починає усвідомлювати себе.

(з невеликим скороченням подається з львівського "Інформатора" №15)

12.03.89. Київ. О 16.00 на Байковому цвинтарі біля могили великого історика, президента Української Народної Республіки Михайла Грушевського відбулася свята літургія та панахида його пам'яті, відправлена священником Української Католицької Церкви о. Михайлом Гаврилівом в супроводі хору. Присутніх було близько пів сотні. Цей захід, організований при сприянні Київської філії УГС, широко не розголошувався.

15.03.89 Київ. На виході з буцагарні (вул. Ремонтна 7) своїми друзями був зустрінений Ілля Кучеров. Його було посаджено на 15 днів, щоб виключити з передвиборчої агітації, з яких 9 останніх голодував на знак протесту. Раніше було випущено арештованих також за передвиборчу агітацію Набоку, Чернишова, Федоринчика. Відчутне поправління

урядової політики в останньому часі мимоволі викликає питання: як довго вони залишаться на свободі? І чи не чекає їх надалі 15 років замість 15-ти діб?

18.03.89 Київ. О 12.00 у підвалі театральної студії (Чкалова 30) розпочалася конференція представників груп підтримки Народного Руху України. Головував Брюховецький (група підтримки інституту літератури АН УРСР). Конференція проходила загалом досить мило, але мляво. Намагання присутніх членів "Громади" не дати їй закінчитись такою самою базіканиною, з якої вона почалась, потонули в загальному небажанні братися за що-небудь таке, що могло б нагадати дію. За пропозицією Сашка Коваленка ("Громада") було створено тимчасову координаційну раду.

на жаль мало хто з Руху усвідомлює зараз, що небезпека не в тому, що Рух будуть бити, а в тому, що держава нарешті порозумнішає і почне купувати коноводів. І здається-таки купить. Замість визвольного руху ми будемо мати тихий, домашній рушок.

19.03.89 Київ. Організація робіт по впрядкуванню могил діячів української культури на Байковому цвинтарі стала першою акцією Української Асоціації захисту історичного середовища (УАЗІС). В роботах брало близько пів сотні чоловік, переважно молодь.

19.03.1918 року. На Аскольдовому цвинтарі у Києві були поховані 30 бійців зі Студентського Курія Січових Стрільців, які загинули під Крутами, захищаючи Київ та справедливість.

19.03.89 Близько 3-ї години на Аскольдовій могилі зібралось до 70 чоловік для того, щоб квітами, свічками та жовто-блакитними стрічками вшанувати пам'ять тих, хто були першими в довгому ряді жертв, що лягли на вівтар української свободи у 20 столітті. Пролунали коротенькі промови, було продеклямовано вірша Тичини, написаного з нагоди поховання, заспівано національний гімн та "Заповіт", встановлено пам'ятну таблицю. Присутність першого секретаря печерського райкому партії, заступника голови райвиконкому та великої кількості міліціонерів у формі та в цивільному не викликала жертв.

19.03.89. Київ. Біля республіканського стадіону з ініціативи кандидатів в депутати по левинському округу та кількох письменників було проведено передвиборчий мітинг. Десять тисяч присутніх. Мітинг відзначався як ніколи великою кількістю осіб в цивільному, що намагалися створити відповідну атмосферу вигуками та за допомогою таких плакатів, як наприклад ця перлина казенної музи: "боровся Масик проти радіації тож буде гідний кандидат від нації". (для пояснення: Масик - перший секретар міському партії, єдиний кандидат по киевському національно-територіальному округу. Разом з усією партійно-бюрократичною верхівкою несе відповідальність за те, що Україна досі є бастіоном брежнєвізму.)

Павло Тичина

ПАМ'ЯТИ ТРИДЦЯТИ

На Аскольдовій могилі
Поховали їх -
Тридцять мучнів українців
Славних молодих

На Аскольдовій могилі
Український цвіт
По кривавій по дорозі
Нам іти у світ.

На кого посміла знятись
Зрадницька рука?
Квітне сонце - грає вітер
І Дніпро ріка.

На кого завзявся воїн?
Боже покарай!
Понад все вони любили
Свій коханий край
Вмерли в Новім Заповіті
З славою святих.
На Аскольдовій могилі
Поховали їх

Свої дописи читач може надсилати:
Тарасівська 3а/17 Дмитрові Корчинському